

Kritik mot Blekinge tingsrätt för långsam handläggning av ett mål om vårdnad om barn m.m. Även kritik mot en av tingsrättens domare för utformningen av ett beslut om vilandeförklaring

Beslutet i korthet: Ett mål om vårdnad om barn m.m. har pågått vid Blekinge tingsrätt i två år och tre månader och är ännu inte avgjort. I JO:s beslut uttalas att det är en orimligt lång tid för ett mål som gäller vårdnaden om barn. De huvudsakliga orsakerna till att det har tagit så lång tid är avsaknaden av en tidsplan samt den bristfälliga kontrollen av hur en utsedd medlare skötte sitt uppdrag. Tingsrätten får kritik för sin handläggning av målet. I beslutet får även en rådmann kritik för att ha utformat ett beslut om vilandeförklaring av målet så bristfälligt att dess innebörd kunnat missförstås.

Anmälan och JO:s begäran om handlingar

I en anmälan den 25 november 2014 framförde AA klagomål mot Blekinge tingsrätt för handläggningen av ett mål om vårdnad om barn m.m. I sin anmälan lämnade AA en utförlig redogörelse för den enligt henne mycket bristfälliga och långsamma handläggningen av målet, inklusive den utsedda medlarens utdragna och fruktlösa försök att åstadkomma samförståndslösningar mellan AA och hennes förra make.

JO begärde in handlingar i tingsrättens mål T 2157-13. Av handlingarna framgick bl.a. följande:

AA lämnade in en ansökan om stämning till tingsrätten den 10 september 2013. Den 4 november 2013 beslutade rådmannen BB på parternas begäran att utse CC till medlare. Enligt beslutet skulle CC lämna in ett yttrande till tingsrätten senast den 15 december 2013.

Den 21 november 2013 ringde CC till BB och uppgav att hon önskade biträde av DD för att nå framgång i sitt uppdrag. BB gav henne beskedet att hon kunde anlita DD.

I en skrivelse till tingsrätten den 12 december 2013 lämnade CC en redogörelse för de åtgärder som hon dittills hade vidtagit. Eftersom hon ansåg det nödvändigt med ytterligare samtal med föräldrarna och ett av barnen begärde

hon anstånd med att redovisa uppdraget till den 31 januari 2014. Tingsrätten medgav det begärda anståndet.

Den 31 januari 2014 ringde CC till tingsrätten och uppgav att det behövdes en muntlig förberedelse för att klargöra positionerna tillsammans med parterna och ombuden.

Ett sammanträde för muntlig förberedelse hölls den 7 mars 2014. Den tillförordnade rådmannen EE var ordförande vid sammanträdet. Parterna och deras ombud samt CC och DD var närvarande. CC och DD redogjorde för vidtagna åtgärder, bl.a. samtal med barnen, och drog slutsatsen att det krävdes en avancerad familjebehandling, samt presenterade ett sådant förslag. Det antecknades att parterna var överens om att genomgå den föreslagna behandlingen. Tingsrätten beslutade

1. att ta kontakt med Karlshamns kommun för att undersöka möjligheterna för finansiering av den föreslagna familjebehandlingen
2. att, om Karlshamns kommun inte hade möjlighet att finansiera den föreslagna familjebehandlingen, låta socialnämnden i Karlshamns kommun yttra sig över förslag till lämplig lösning
3. att medlingsuppdraget för DD och CC skulle fortgå tills tingsrätten förordnade eller beslutade om något annat.

Den 8 april 2014 meddelade socialnämnden i Karlshamns kommun att den inte kunde finansiera den föreslagna familjebehandlingen.

I en skrift till tingsrätten den 23 april 2014 yrkade AA att domstolen skulle besluta att barnen skulle bo hos henne. Hon begärde också att domstolen skulle förordna om en s.k. vårdnads-, boende- och umgängesutredning. Hon uppgav att medlingsuppdraget hade strandat och begärde att målet omgående skulle sättas ut till ett nytt sammanträde för muntlig förberedelse.

CC och DD förelades att yttra sig. Efter att de hade beviljats anstånd lämnade CC och DD in en skrivelse till tingsrätten den 8 maj 2014. De angav att det inte fanns någon anledning att ändra uppfattning om vad som behövde göras eller vilka insatser som familjen behövde. Deras avsikt var att hålla fortsatta samtal med barnen och parternas ombud och därefter lämna in ett nytt yttrande "kring läget". Alternativt skulle målet enligt CC och DD sättas ut till ett nytt sammanträde för muntlig förberedelse. Skrivelsen ledde inte till något beslut från tingsrättens sida.

Den 19 maj 2014 meddelade Karlshamns kommun att parterna hade beviljats en insats i form av den föreslagna familjebehandlingen.

Efter att ha skickat över kommunens meddelande till parternas ombud och CC beslutade rådmannen BB den 5 juni 2014 att målet skulle vilandeförklaras och "återupptas på begäran av part".

I en skrivelse till tingsrätten den 29 september 2014 meddelade AA att familjebehandlingen inte hade varit framgångsrik, varför den hade avslutats. Hon framställde ett interimistiskt yrkande om barnens boende och begärde att handläggningen av målet skulle återupptas.

I en svarsskrift till tingsrätten den 20 oktober 2014 motsatte sig motparten AA:s interimistiska yrkande och att ytterligare utredning skulle inhämtas, samt begärde att målet skulle sättas ut till huvudförhandling. Efter viss ytterligare skriftväxling mellan parterna avslog rådmannen BB i ett beslut den 5 december 2014 AA:s interimistiska yrkande om boende och begäran om vårdnads-, boende- och umgängesutredning.

JO:s remiss och domstolens remissvar

JO remitterade ärendet till tingsrätten den 22 januari 2015. Tingsrätten uppmanades att lämna upplysningar om och yttra sig över följande frågeställningar:

4. Handläggningens förenlighet med bestämmelsen i 42 kap. 6 § tredje stycket rättegångsbalken, RB.
5. Skälen till att tingsrätten inte hade upprättat någon tidsplan för målets handläggning.
6. Handläggningen av frågan om medlarens uppdrag.
7. Utformningen av det beslut om vilandeförklaring som fattades den 5 juni 2014.

Tingsrätten (lagmannen FF) lämnade in ett remissvar tillsammans med ett yttrande från rådmannen BB.

FF lämnade följande yttrande:

I vårdnads mål läggs regelmässigt stor vikt vid att finna samförståndslösningar i avsikt att tillse barnets behov av en nära kontakt med båda föräldrarna. I vårdnads mål som detta, där förhållandet mellan föräldrarna varit av mycket infekterad och komplicerad natur, finns det risk för att sökandet efter en samförståndslösning i barnets intresse tar tid. Enligt mitt förmenande måste stora ansträngningar göras och ges ett tidsmässigt utrymme med beaktande av vikten av att få föräldrarna att nå en överenskommelse som håller över tid. Där kan det ibland uppstå en konflikt mellan kravet på att nå ett snabbt avgörande av målet och kravet på att barnets bästa ska vara avgörande för alla beslut i denna typ av mål.

I målet har emellertid inte någon tidsplan upprättats. En tidsplan hade sannolikt främjat snabbheten under förberedelsen. Kontrollen över hur medlaruppdraget har utförts har varit bristfällig och otydlighet har präglat medlaruppdragets utformning. Handläggningens förenlighet med bestämmelsen i 42 kap. 6 § tredje stycket rättegångsbalken kan därför ifrågasättas.

Av JO:s beslut 1981/82 s. 37 framgår att rätten, vid beslut om vilandeförklaring av mål, inte bör låta målets återupptagande bli beroende av anmälan av part. Om rätten låter målets återupptagande bli beroende av anmälan av part avhänder sig rätten i viss mån ledningen av processen. Utformningen av vilandebeslut bör därför inte ske på det sätt som gjorts i målet.

BB uppgav följande:

Målet lottades in på undertecknads rotel, men jag personligen har inte deltagit i samtliga beslutade handläggningsåtgärder. Därtill kommer att ett av undertecknads handläggningsbeslut inte verkställdes i den ordning som undertecknad föranstaltat om. Till följd av detta kom handläggningens fortgång beklagligtvis att stanna upp vid en mycket olämplig tidpunkt.

I fråga om de specifika förhållanden som undertecknad uppmanats att yttra sig över kan anföras följande.

Punkterna 1 och 2 hör samman och undertecknad vill därför redovisa dessa i ett sammanhang. Det är ett riktigt konstaterande att någon tidsplan för målets handläggning inte upprättats. Undertecknad har uppmärksammat på vikten av detta genom den kritik som JO uttalat den 17 oktober 2014 och kommer naturligtvis fortsättningsvis att beakta given kritik. Även utan tidsplan fanns det enligt undertecknads mening likväl förutsättningar för en lösning till gagn för barnets bästa till följd av de åtgärder som medlarna vid muntlig förberedelse i målet den 7 mars 2014 föreslagit i form av familjebehandling. Efter viss tvekan hos någon part och efter dröjsmål hos beslutsfattarna i Karlshamns kommun kom frågan om familjebehandling att något dra ut på tiden. Likväl fanns det, utan någon egentlig tidsplan, i vart fall enligt undertecknads bedömning, en realistisk plan för hur målet med framgång skulle kunna drivas vidare.

Sedan fakta erhållits om att familjebehandlingen avbrutits uppstod för undertecknad just den fråga som nu ifrågasatts, nämligen ställningstagandet till ett snabbt avgörande av målet. Den bedömning som då gjordes, efter muntligt samråd med medlaren, var att begära in uppgifter från Karlshamns kommun beträffande barnens aktuella situation och, med beaktande av deras ålder, deras egen syn på rådande förhållanden. Efter det att dessa uppgifter kommit in var undertecknads bedömning, vilket ombuden muntligen informerats om, att företa målet till huvudförhandling i stället för ny muntlig förberedelse. I den kommunikation som i denna del skulle ske med Karlshamns kommun, blev undertecknad efter några veckors tid varse att handläggningsbeslutet enligt givna direktiv inte verkställdes. Den tidsutdräkt som uppstod till följd av detta anser sig undertecknad svårligen kunna lastas för.

I fråga om medlarens uppdrag enligt punkten 3 kan konstateras att denna utsetts enligt parternas gemensamma vilja. De åtgärder som medlaren inledningsvis föreslagit i form av familjebehandling synes ha varit förankrade hos parterna och med välinriktat syfte att nå en situation som skulle vara till gagn för barnen och även förbättra vårdnadshavarnas förmåga att kunna kommunicera med varandra. Huruvida medlarens uppdrag varit alltför otydligt beskrivet överlåter undertecknad vördsamt åt JO att lämna vidare synpunkter på.

Beträffande punkten 4 i JO:s remiss kan i efterhand konstateras att beslutets utformning gällande vilandeförklaring lätt kan misstolkas. För undertecknads del har det emellertid hela tiden varit fullt klart, oavsett beslutets faktiska formulering, att tingsrätten närhelst anledning därtill förekommer av eget initiativ kan återuppta handläggningen. Den något otydliga beslutsformuleringen beklagas, och en annorlunda formulering ska fortsättningsvis komma till användning.

Vid en närmare genomgång av målets handläggning, då särskilt sett i ljuset av de klagomål som riktats mot mig, kan undertecknad medge att det finns uppkomna frågor i målet som vid närmare begrundande hade kunnat åtgärdas på ett bättre och framförallt tydligare sätt. För sådana brister är undertecknad naturligtvis beredd att ta till sig befogad kritik. Arbetsbelastningen vid tingsrätten har under den tid som är aktuell i målet varit tung, vilket enligt undertecknads uppfattning i väsentlig mån kan ha bidragit till eventuella tillkortakommanden.

AA kommenterade tingsrättens remissvar.

JO:s begäran om handlingar efter domstolens remissvar

JO begärde in ett nytt dagboksblad i målet daterat den 26 oktober 2015, en kopia av ett protokoll från ett sammanträde för muntlig förberedelse den 4 februari 2015 och en kopia av ett protokoll från Hovrätten över Skåne och Blekinge den 24 mars 2015. Av dessa handlingar framgick bl.a. följande:

Vid sammanträdet för muntlig förberedelse den 4 februari 2015 yrkade AA i första hand ensam vårdnad om barnen, även interimistiskt, och i andra hand ett stadigvarande boende för dem hos henne. Hon vidhöll också sin begäran om att en vårdnads-, boende- och umgängesutredning skulle inhämtas. Motparten bestred yrkandena.

I ett beslut den 11 februari 2015 förordnade tingsrätten, genom rådmannen Tomas Törnqvist, att vårdnaden om barnen interimistiskt skulle anförtros AA och att en vårdnads-, boende- och umgängesutredning skulle verkställas, vilken skulle vara tingsrätten till handa senast den 22 maj 2015.

I ett beslut den 2 april 2015 upphävde Hovrätten över Skåne och Blekinge tingsrättens interimistiska beslut om ensam vårdnad, vilket innebar att vårdnaden om barnen alltjämt tillkom parterna gemensamt.

Den begärda utredningen från socialnämnden i Karlshamns kommun kom in till tingsrätten den 30 juni 2015.

JO begärde slutligen in ytterligare ett nytt dagboksblad daterat den 17 december 2015. Av det framgick att tingsrätten fortfarande inte hade kallat parterna till en huvudförhandling i målet.

Rättslig reglering

I 2 kap. 11 § andra stycket regeringsformen finns ett uttryckligt krav på att en rättegång ska genomföras inom skälig tid. Vidare anges i 42 kap. 6 § tredje stycket RB att rätten ska driva förberedelsen i ett tvistemål med inriktning på ett snabbt avgörande. Denna förpliktelse ska rätten fullgöra genom formell och materiell processledning. Rätten ska alltså dels styra upp processens yttre ramar, dels verka för att tvistefrågorna blir klarlagda. Det är viktigt att rätten agerar med fasthet i båda dessa avseenden och hela tiden är aktiv under förberedelsen.

För att främja snabbheten under förberedelsen av ett tvistemål är rätten skyldig att upprätta en tidsplan för målets handläggning om det inte är obehövt på grund av målets beskaffenhet eller av något annat skäl (42 kap. 6 § fjärde stycket RB). En omsorgsfullt upprättad tidsplan medför en uppstramning och effektivisering av förberedelsen och ger såväl parterna som rätten en god överblick över processen och vilka åtgärder som återstår att vidta för att kunna avgöra målet. Det skapar förutsättningar för en snabbare handläggning.

Utöver kravet på ett snabbt avgörande ska rätten, om det inte är olämpligt med hänsyn till målets beskaffenhet och övriga omständigheter, verka för att

parterna förliks eller på annat sätt uppnår en samförståndslösning (42 kap. 17 § första stycket RB). I ett mål om vårdnad, boende och umgänge är det barnets bästa som ska vara avgörande för alla beslut, och detta gäller även vid samförståndslösningar. Lagstiftaren har ansett att en samförståndslösning mellan föräldrarna i frågor om vårdnad, boende och umgänge normalt är till barnets bästa. Det beror bl.a. på att det normalt är bra för barnet att den konflikt som finns mellan föräldrarna får en så hållbar lösning som möjligt, och om en samförståndslösning nås är förutsättningarna för att den ska hålla på sikt betydligt större än i andra fall (prop. 2005/06:99 s. 62 f.).

Enligt 6 kap. 18 § föräldrabalken, FB, kan föräldrar få hjälp att nå en samförståndslösning genom samarbetsamtal enligt socialtjänstlagen (2001:453). Rätten kan ge socialnämnden eller något annat organ i uppdrag att anordna sådana samarbetsamtal. Rätten kan också ge en medlare i uppdrag att försöka få föräldrarna att nå en samförståndslösning som är förenlig med barnets bästa (6 kap. 18 a § FB). Möjligheten att utse en medlare är framför allt tänkt att användas i vissa fall där samarbetsamtal redan har förekommit men föräldrarna inte lyckats nå en överenskommelse och det ändå kan finnas möjligheter att nå en samförståndslösning. Medlaren ska inom den tid som rätten bestämmer lämna en redogörelse för de åtgärder som har vidtagits. Tiden får inte sättas längre än fyra veckor, men rätten får förlänga tiden om det finns förutsättningar att nå en samförståndslösning (6 kap. 18 a § andra stycket FB). När bestämmelsen i 6 kap. 18 a § infördes angavs att domstolen bör kunna medge en kortare förlängning av tiden t.ex. om en samförståndslösning bedöms vara nära förestående (prop. 2005/06:99 s. 64 och 91).

Rätten får fatta ett beslut om att vilandeförklara ett mål om det för prövningen av målet är av synnerlig vikt att en fråga som är föremål för en annan rättegång eller behandling i en annan ordning först avgörs eller om det finns något annat hinder av längre varaktighet mot att handlägga målet (32 kap. 5 § RB).

JO:s bedömning

Allmänt

En tvistemålsrättegång i en tingsrätt leder normalt till att tingsrätten avgör målet genom en dom. Innan tingsrätten kan döma i målet ska i regel en förberedelse äga rum. Bestämmelserna om förberedelsen gäller för alla tvistemål, alltså både tvister om exempelvis penningfordringar och, som i det nu aktuella fallet, tvister mellan två föräldrar om deras gemensamma barn. Den fråga som aktualiseras genom tingsrättens yttrande till JO är om det just i tvister av det sistnämnda slaget kan finnas särskilda skäl att lägga ned tid på att nå en samförståndslösning även om det sker på bekostnad av önskemålet om att målet avgörs snabbt. Som tingsrätten varit inne på i sitt yttrande till JO kan det av hänsyn till barnen vara särskilt angeläget att åstadkomma en samförståndslösning.

I alla typer av tvistemål är rätten skyldig att driva förberedelsen med inriktning på ett snabbt avgörande av målet. Den skyldigheten är enligt lagen undantagslös. Samtidigt är det rättens skyldighet att verka för en samförståndslösning. Den skyldigheten är däremot förenad med ett undantag: rätten ska inte verka för en samförståndslösning om det är olämpligt med hänsyn till målets beskaffenhet och övriga omständigheter. Detta innebär att rättens grundläggande uppgift är att driva förberedelsen med inriktning på att målet avgörs snabbt och att det är inom den ramen som domstolen ska verka för en samförståndslösning (se bl.a. JO 2015/16 s. 86, dnr 7131-2014).

Det är domstolen och inte parterna som bestämmer hur förberedelsen av ett tvistemål ska skötas. Och just i mål om vårdnad, boende och umgänge är domstolens ansvar särskilt påtagligt. I dessa mål är det inte bara parterna som berörs av hur förfarandet anordnas utan även, och ibland framför allt, deras barn som inte har någon möjlighet att påverka valet mellan olika alternativ. För att man som domare ska ta på sig ansvaret att dra ut på processen för att söka nå en samförståndslösning måste man enligt min mening noga ha tänkt igenom om ett sådant förfarande är till nytta för barnen eller om det främst är föräldrarnas intressen som tillgodoses. Det ligger i sakens natur att det inte är bra för någon att vara inblandad i en rättegång som det är svårt att se något slut på. Framför allt för ett barn måste den otrygghet som följer av detta vara plågsam.

I familjemål har rätten särskilda verktyg till sin hjälp för att underlätta samförståndslösningar. Det är mycket vanligt att rätten ger socialnämnden i uppdrag att anordna samarbetsamtal för detta ändamål. Vid sidan av detta finns det också möjlighet för domstolen att utse en medlare som hjälper föräldrarna att komma överens. Både samarbetsamtalen och medlingen äger rum under målets förberedelseskede. Det innebär att tillämpningen av dessa institut begränsas av rättens skyldighet att driva förberedelsen med inriktning på ett snabbt avgörande av målet.

Tingsrätten borde ha upprättat en tidsplan

Jag har i flera beslut påtalat vikten av att tingsrätten upprättar en tidsplan för ett tvistemåls handläggning om det inte är obehövligt på grund av målets beskaffenhet eller av något annat skäl (se JO 2015/16 s. 38, s. 83 och s. 86, dnr 6418-2013, 7131-2014 och 382-2015). Genom att upprätta en tidsplan kan man många gånger som domare förhindra att ett mål lever sitt eget liv och i stället ta kontroll över handläggningen.

BB har i sitt yttrande till JO skrivit att det fanns en realistisk planering för hur målet med framgång skulle drivas vidare även om en tidsplan saknades. En upprättad tidsplan hade emellertid tidigt klargjort för såväl tingsrätten själv som parterna och medlaren hur denna planering såg ut, och tingsrätten hade varit tvungen att kontinuerligt följa upp den. Därigenom hade domstolen enkelt kunnat ha en bättre kontroll över handläggningen. Det var alltså inte obehövligt

att upprätta en tidsplan, och enligt min uppfattning borde detta ha gjorts senast i anslutning till att medlaren utsågs.

Tingsrätten har brustit i kontrollen över medlarens uppdrag

Den 4 november 2013 utsåg rådmannen BB en medlare, CC. Hon fick den 25 november 2013 tillåtelse av BB att anlita ett biträde, DD CC:s och DD:s arbete avslutades formellt när de lämnade i sina kostnadsräkningar den 20 januari 2015. Medlingsarbetet hade dock avslutats betydligt tidigare.

När domstolen överväger att anlita en medlare måste den beakta att den grundläggande regeln för förberedelsearbetet i ett tvistemål är att inriktningen ska vara att målet avgörs snabbt. Kravet på snabbhet har också lett till att huvudregeln i lagen är att medlarens uppdrag ska slutföras inom fyra veckor. I förarbetena till lagregeln om medlare sägs också att en medlare framför allt bör utses när samarbetsamtal förekommit men föräldrarna trots detta inte har lyckats nå en överenskommelse, eftersom det i sådana situationer finns goda möjligheter för domstolen att avgöra om det finns förutsättningar för medlaren att lyckas med sitt uppdrag inom en rimlig tid. Och självklart måste domstolen bevaka att medlaren verkligen redovisar i tid och att medlaren annars ansöker om förlängning av tiden. När domstolen tar ställning till en begäran om förlängning måste den också kontrollera om en samförståndslösning är nära förestående.

BB:s beslut den 4 november 2013 att utse en medlare hade inte föregåtts av några samarbetsamtal eller en genomgång av målet vid en muntlig förberedelse. Inte heller innehåller beslutet några anvisningar till medlaren om hur uppdraget skulle fullgöras. Det är dessutom anmärkningsvärt att medlaren fick nästan sex veckor på sig för att lämna in ett yttrande trots att lagen föreskriver en längsta tid om fyra veckor.

Redan i CC:s yttrande den 12 december 2013 framstod det med hänsyn till vad hon skrev som tveksamt om en samförståndslösning kunde bedömas vara nära förestående. Utan några närmare kontroller beviljade tingsrätten henne mer än sex veckors anstånd med uppdragets utförande. I protokollet från sammanträdet den 7 mars 2014 förefaller det som om målet med förfarandet inför tingsrätten – att avgöra tvisten mellan AA och hennes tidigare make – kommit i bakgrunden. Anteckningarna i protokollet handlar om familjebehandling och om kommunens möjlighet att finansiera en sådan behandling. Det finns ingenting i protokollet som ger vid handen att en samförståndslösning låg inom nära räckhåll. Enligt min mening borde tingsrätten i samband med sammanträdet ha tagit upp frågan om avslutande av CC:s uppdrag. I stället förlängde tingsrätten uppdraget på obestämd tid utan att ge några anvisningar för hur det skulle utföras.

Enligt min mening har tingsrätten misslyckats med kontrollen över medlarens uppdrag.

Utformningen av beslutet om vilandeförklaring var bristfällig

När det stod klart att parterna i målet hade enats om att genomföra en familjebehandling fattade BB följande beslut:

Målet vilandeförklaras och återupptas på begäran av part.

Rätten har, som redan framgått, ett ansvar för att ett måls avgörande inte skjuts upp i onödan och således även för att eventuella uppehåll i handläggningen inte blir längre än vad som är nödvändigt. Om rätten fattar ett beslut om att vilandeförklara ett mål bör den därför inte låta målets återupptagande bli beroende av en anmälan av en part (se bl.a. JO 1981/82 s. 25). Så snart det hinder som var skälet till att ett mål förklarades vilande har upphört bör handläggningen av målet återupptas.

BB har i sitt yttrande till JO uppgett att han hela tiden hade klart för sig att tingsrätten, om det hade funnits anledning till det, när som helst kunde ha återupptagit handläggningen av målet. Beslutet kom dock inte att utformas på det sättet.

Sammanfattning

Målet mellan AA och hennes tidigare make har hittills pågått i två år och tre månader. Det är en orimligt lång tid för ett mål som gäller vårdnaden om barn. Tingsrätten har inte, som det föreskrivs i 42 kap. 6 § tredje stycket RB, drivit förberedelsen med inriktning på ett snabbt avgörande av målet. De huvudsakliga orsakerna till att det har tagit så lång tid är avsaknaden av en tidsplan samt den bristfälliga kontrollen av hur medlaruppdraget utfördes. Tingsrätten förtjänar kritik för sin handläggning av målet.

BB kan inte undgå kritik för den bristfälliga utformningen av beslutet om vilandeförklaring den 5 juni 2014.

Vad AA i övrigt har anfört ger inte anledning till någon ytterligare åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.